

กรุงเทพฯ 3000

(BANGKOK 3000)

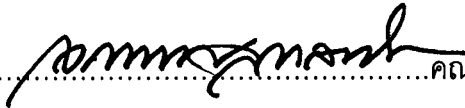
นาย บำเหน็จพงศ์ พหลวีเลิศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2541

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 34495
วัน, เดือน, ปี 11 พ.ย. 2542

เอกสารนี้ใช้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่หอสมุดฯ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสนีย์)

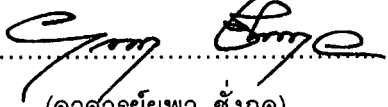
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

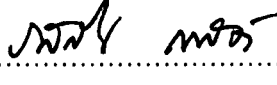
 กรรมการกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชูณ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

 กรรมการกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

 กรรมการกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณงค์ สิงห์เสนีย์) (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

 กรรมการกรรมการ
(อาจารย์วุฒิมิกร คงคา) (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการกรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชั่งกุล) (อาจารย์รัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชูณ)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	(ภาษาไทย) กรุงเทพฯ 3000 (ภาษาอังกฤษ) BANGKOK 3000
ชื่อ	นาย บำเหน็จพงศ์ พหลวีร์เลิศ
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2541
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน

บทคัดย่อ

จากความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อสภาพแวดล้อมของกรุงเทพฯ ในปัจจุบันนี้ ซึ่งมองเห็นได้อย่างง่ายดายถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และการเปลี่ยนแปลงนี้เองที่ส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจที่จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดเป็นจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีต่อกรุงเทพฯ ในอนาคต กล่าวได้ว่ากรุงเทพฯ ในอนาคต จะเต็มไปด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม อีกทั้งชีวิตของผู้คนในกรุงเทพฯ ต้องเปลี่ยนแปลงไป นำมาสู่มุมมองและเรื่องราวตามจินตนาการของข้าพเจ้า

ความมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ คือ การแสดงถึงความสวยงาม ความเปลี่ยนแปลงของรูปทรงจากโครงสร้าง ที่ถูกตัดทอนและดัดแปลง ทำให้เกิดความซับซ้อน บรรยากาศของแสงสีในความมืดที่ถูกปกคลุมด้วยโครงสร้างต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงการเคลื่อนไหวของรูปแบบและรูปทรงในทิศทางต่าง ๆ ที่ยากยิ่งต่อการคาดเดา ด้วยองค์ประกอบและมุมมองที่สร้างขึ้นใหม่ โดยการที่ข้าพเจ้าได้นำเอาโครงสร้างต่าง ๆ มาตัดทอนและต่อเติมให้มีลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อกำหนดรูปทรงภายนอกที่กระจายตัวออก โดยการใช้สีและบรรยากาศที่มีลักษณะเหมือนตอนกลางคืน ภายใต้องค์ประกอบที่สร้างขึ้น และได้ทำการสร้างขึ้นเป็นภาพร่าง จากนั้นจึงคัดเลือกภาพร่างที่สมบูรณ์ที่สุดมาขยายเป็นผลงานจริง

จากการที่ข้าพเจ้าได้แสดงทัศนคติจากจินตนาการ ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น จากความเจริญก้าวหน้าโดยฝีมือของมนุษย์เอง ที่ส่งผลกระทบทำให้สภาพแวดล้อม และมุมมองต่าง ๆ ต้องเปลี่ยนไป ถึงแม้ว่าการถ่ายทอดจินตนาการจะยังไม่สมบูรณ์ เพียงพอ เนื่องจากยังสามารถมองเห็นจุดบกพร่องในผลงานได้ แต่ทั้งนี้ปัญหาหรือข้อ บกพร่องต่าง ๆ จะเป็นพื้นฐานที่ดีในการพัฒนาและคลี่คลายผลงานให้มีความสมบูรณ์ ในด้านเทคนิคและรูปแบบ ได้ตามที่วางเป้าหมายในการนำเสนอผลงานต่อไปในภาย ภาคนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

จากการปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้รับนำมาใช้ในการเรียบเรียงเขียนเป็นเอกสารศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อกล่าวถึงแนวคิดและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังสร้างสรรค์ผลงาน ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าจึงเป็นการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาเรียนรู้มาทั้งหมด นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ซึ่งผลงานศิลปะของข้าพเจ้าที่ได้สร้างสรรค์ออกมานั้น จะช่วยสะท้อนความรู้สึกรักคิดของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ด้วยการนำเสนอในหัวข้อ “กรุงเทพ ฯ 3000 ”

หากว่าเอกสารศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ มีข้อบกพร่องในประการใด ข้าพเจ้าขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และข้าพเจ้าขออน้อมรับคำติชมเพื่อนำมาใช้เป็นความรู้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะครั้งต่อไป

นาย บำเหน็จพงษ์ พหลวีรเลิศ

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน คณาจารย์และอาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความรู้และคำแนะนำ ให้โอกาสได้ฝึกฝน เรียนรู้ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าในครั้งนี้ และสุดท้ายขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง ที่ให้ข้อมูลพร้อมกับคำแนะนำต่าง ๆ

ทุก ๆ ท่านที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของแรงผลักดันที่ทำให้ข้าพเจ้า สามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ออกมา ได้อย่างสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของโครงการ	4
- เนื้อหา	4
- รูปแบบ	4
- เทคนิค	4
บทที่ 2	
ความมั่นคงใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
ที่มาและแรงความมั่นคงใจในการสร้างสรรค์	5
แนวความคิดในการสร้างสรรค์	6
บทที่ 3	
การดำเนินงานสร้างสรรค์และกระบวนการสร้างสรรค์	7
ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	7
การสร้างภาพร่างและแบบจำลอง	8
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์	19

	หน้า
บทที่ 4	
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการสร้างสรรค์	20
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	20
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	20
การพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์	23
บทที่ 5	
บทสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ	27
ประวัติผู้เขียน	28

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 1	10
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 2	12
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 3	14
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 4	16
ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ ชุดที่ 5	18
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	23
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	24
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	25
ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	26

ความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันกระแสความเจริญของโลกมนุษย์ ได้ก้าวไปไกลกว่าที่เราจะสัมผัสได้ ซึ่งความทันสมัยเป็นตัวเปลี่ยนแปลงรูปแบบและบรรยากาศที่มีอยู่ในเมือง รวมถึงสถาปัตยกรรมและสิ่งก่อสร้างมากมายที่ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว... ซับซ้อน... และวุ่นวาย เหล่านั้น จะทำให้เราไม่สามารถที่จะคาดคะเนได้อย่างแม่นยำ ถึงลักษณะของการกำหนดรูปร่าง รูปแบบ ทิศทาง และมิติ ได้อย่างแน่นอน จึงทำให้ลักษณะความแตกต่างทางภูมิประเทศเกิดขึ้น

ข้าพเจ้าได้นำเอาแนวคิดที่มีอยู่จากการก่อตัวและลักษณะการพัฒนา รูปแบบของโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นทั่วไป มาสร้างให้เกิดเป็นรูปแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นทั่วไป เพื่อให้เกิดเป็นรูปแบบและเรื่องราวที่แสดงออกมาจากจินตนาการ ประกอบกับการนำเสนอที่ทำให้เรื่องราวเกิดเป็นความซบซ้อน ดูสวยงาม และการใช้ทัศนธาตุต่างๆ ที่บอกถึงความคิดและความรู้สึกของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวง อีกทั้งยังเป็นการทำให้ผู้คนเหล่านี้ได้ตระหนักถึงอิทธิพลที่จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนในเมืองหลวงด้วยมิติที่ต่างออกไป

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ามีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมา เพื่อต้องการที่จะแสดงถึงจินตนาการที่เกิดขึ้นมาจากความประทับใจของข้าพเจ้าที่มีต่อเมืองหลวงของเรา หรือ กรุงเทพมหานคร นั้นเอง ซึ่งเมืองนี้เต็มไปด้วยบรรยากาศและรูปทรงโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่สวยงาม มีความแปลกใหม่ ที่ก่อตัวกันขึ้นมาอย่างมาก เพื่อบรรลุถึงความเจริญทางเทคโนโลยี และความก้าวหน้าในหลาย ๆ เรื่อง ที่มนุษย์เป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ภายใต้มุมมองทางความคิดของข้าพเจ้า

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) เพื่อให้ตรงตามความรู้สึกและจินตนาการของข้าพเจ้า โดยนำรูปแบบของโครงสร้างต่างๆ จากสถาปัตยกรรมและจากการก่อสร้างโครงการต่างๆ มาตัดทอน และประกอบรวมกันใหม่ในส่วนที่ต้องการ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางองค์ประกอบ และจากจินตนาการตามความคิด

1. เนื้อหา

เป็นเรื่องราวความประทับใจในรูปทรงของโครงสร้างต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างโครงการต่างๆ ทำให้เกิดจินตนาการของรูปแบบและรูปทรงของโครงสร้างในอนาคต ตามความคิดของข้าพเจ้า

2. รูปแบบ

สร้างสรรค์และถ่ายทอดรูปแบบจากจินตนาการที่มาจากการตัดทอนและเพิ่มเติมบางส่วน เพื่อสร้างองค์ประกอบใหม่จากที่เคยเป็นออกมาในลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

3. เทคนิค

เป็นการสร้างสรรค์งานลงบนวัสดุ คือ ไม้อัด โดยการใช้ไม้อัดตัดเป็นรูปทรงที่ต้องการ แล้วนำมาระบาย (Paint) เป็นรูปทรงด้วยสีอะคริลิก โดยใช้พู่กันและพู่กันลม (Airbrush)

บทที่ 2

ความบังคาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

จากความรู้สึกที่มีต่อเมืองหลวงที่ข้าพเจ้าอาศัยและเติบโตมา มองเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างไม่หยุดนิ่ง ผสมผสานไปกับความประทับใจในมิติและมุมมองของความรู้สึกที่สร้างมาจากจินตนาการ

กล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้มีโอกาสสัมผัสรับรู้เรื่องราวตลอดเวลาในการเดินทาง และใช้ชีวิตอยู่ในเมือง ซึ่งส่งผลทำให้เกิดเรื่องราวที่ตนเองสนใจ จึงค้นคว้าและถ่ายทอดเป็นอีกแง่มุมหนึ่งของความตื่นตาตื่นใจในความเจริญ จากแสงสี และรูปแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ที่เกิดขึ้นมากมายจากโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล

เมื่อก้าวถึงโครงสร้างที่เกิดขึ้นมากมายในเมืองหลวงนั้น เสมือนกับความเจริญและความก้าวหน้ากำลังครอบคลุมและขยายตัวออกไปสู่รอบ ๆ ตัวเมือง ซึ่งในทางวิศวกรรมและสถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นนี้ จะพบกับความทันสมัยและความแปลกแตกต่างจากรูปทรงที่เกิดจากเทคโนโลยี โดยเฉพาะความสวยงามด้วยรูปแบบ รูปทรง และสีสันทของโครงสร้าง ทำให้เกิดองค์ประกอบและมิติใหม่ ๆ จากเวลาและมุมมองที่แตกต่างออกไป

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงความสวยงามของรูปทรงต่าง ๆ ของโครงสร้าง เพื่อก่อให้เกิดเป็นความคิดในการสร้างสรรค์ โดยการนำสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นและได้สัมผัสมาใช้ เช่น การนำเอารูปแบบของเส้นต่าง ๆ ของโครงสร้างมาใช้และดัดแปลง จึงทำให้เกิดถึงความรู้สึกถึงความซับซ้อนและความทันสมัยไม่เหมือนรูปทรงที่มีอยู่ในปัจจุบัน นอกจากรูปทรงแล้ว ยังมีบรรยากาศของแสงสีในความมืดที่ถูกปกคลุมไปด้วยโครงสร้างต่าง ๆ มากมาย แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศที่แตกต่างออกไปจากเวลาปกติที่เราพบเห็นอยู่ทั่วไป และรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่สามารถพบได้ในเมือง โดยการนำมาตัดทอนและผสมผสานไปกับจินตนาการ เพื่อสร้างความรู้สึกของเมืองในอนาคต ที่เต็มไปด้วยทิศทาง สี สัน รูปทรงที่ยากต่อการคาดเดา ด้วยองค์ประกอบและมุมมองที่สร้างขึ้นใหม่

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์และกระบวนการสร้างสรรค์

การดำเนินงานในการสร้างสรรค์ เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างผลงาน และกำหนดรูปแบบองค์ประกอบ เพื่อที่จะสามารถสร้างภาพร่างต้นแบบได้อย่างชัดเจนและตรงกับความคิดตามที่ต้องการ

1. ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

ข้อมูลต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน มีดังนี้

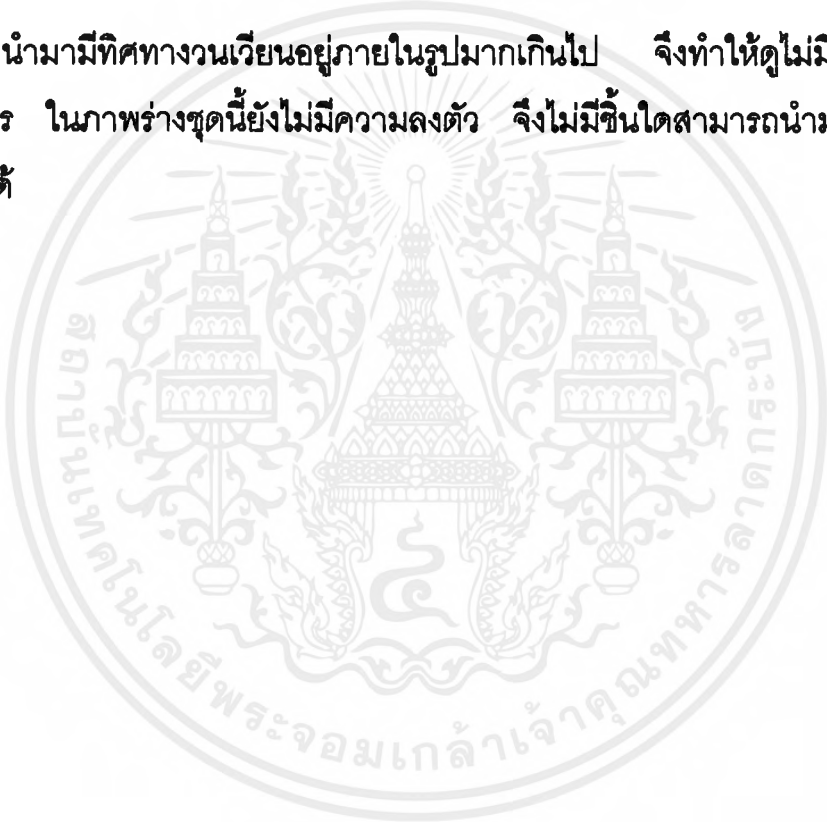
- ภาพถ่ายจากสถานที่จริง เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้า BTS , โครงการทางด่วนยกระดับโทลล์เวย์ เป็นต้น ซึ่งข้าพเจ้าได้ขึ้นไปถ่ายภาพ โดยที่ส่วนมากจะเป็นภาพโครงสร้างและรูปทรงของการก่อสร้างที่ดูแปลกตา
- ภาพจากนิตยสารสถาปัตยกรรมและเอกสารทางวิชาการ ซึ่งสามารถที่จะนำมาใช้ประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานได้เป็นอย่างดี
- การศึกษาจากข้อมูลจริง ซึ่งข้าพเจ้าได้ไปสัมผัสกับบรรยากาศในการทำงานของโครงการก่อสร้างต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง
- ข้อมูลจาก Internet โดยการเข้าไปค้นคว้าตาม Website ต่าง ๆ
- ข้อมูลจากบุคคลผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้ให้แนวทางและข้อมูลเบื้องต้นในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

2. การสร้างภาพร่างและแบบจำลอง

- เริ่มจากการนำรูปทรงของโครงสร้างต่าง ๆ มาตัดทอนและเพิ่มเติมในคอมพิวเตอร์ (Computer) เพื่อนำส่วนที่เป็นเส้นรอบนอกไปใช้เป็นรูปทรงของเส้นซึ่งต่อเติมไปมา ซึ่งบางส่วนมีลักษณะชัดเจนบ้างและบางส่วนไม่ชัดเจนบ้าง เพื่อทำให้เกิดเป็นระยะความลึกของรูปทรงที่นำมาใช้
- การวางองค์ประกอบของภาพ มีลักษณะเป็นแนวยาว คล้ายกับภาพภูมิประเทศ (Landscape) การวางรูปทรง จะมีลักษณะต่อเนื่องและมีทิศทางวนเวียนอยู่ในภาพ เพื่อเป็นการดึงสายตา โดยมีการเน้นกลุ่มของเส้นโครงสร้างที่ถูกตัดทอนแล้ว ให้มีน้ำหนักที่แตกต่างกันเป็นตัวรองรับ
- การกำหนดรูปทรงภายนอกเกิดจากการวางรูปทรงภายในที่กระจายตัวออกจากกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งได้ที่มาจากความเจริญของเมือง ที่ขยายตัวออกไปเรื่อย ๆ ดังนั้นลักษณะรูปทรงแต่ละด้าน ที่ยื่นออกไปจากสี่เหลี่ยม ต้องมีความสมดุลและมีความน่าสนใจขององค์ประกอบ
- การใช้ลักษณะของสีและบรรยากาศนั้น มีลักษณะเหมือนตอนกลางคืน ซึ่งมีที่มาจากจินตนาการของเมืองในอนาคต ที่ถูกปกคลุมไปด้วยสิ่งก่อสร้างมากมายจนทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการใช้ลักษณะของกลางคืน จึงเป็นการสร้างมิติให้กับภาพ ที่ต่างออกไปจากความเป็นจริง โดยการใช้สีของโครงสร้างที่พบเห็นจริงนั้นทิ้งไป แล้วนำมาทับค่าของสีจนได้เส้นสีซึ่งมีลักษณะของอีกมิติหนึ่ง ที่ต่างจากการมองด้วยตาเปล่า และสีที่นำมาใช้ ทำให้ตัวโครงสร้างมีลักษณะล่องลอย ไม่มีทิศทางตายตัว ส่วนสีของบรรยากาศที่ใช้เป็นพื้นหลัง (Background) ได้มาจากลักษณะของแสงไฟในเวลากลางคืนที่เกิดมาจากการสะท้อนในลักษณะต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเมือง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มีลักษณะขององค์ประกอบ เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ซึ่งมีรูปทรงของเส้นโครงสร้างยื่นออกมา เกิดเป็นรูปทรงภายนอก ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ ส่วนลักษณะขององค์ประกอบของเส้น มีลักษณะเป็นมิติเดียว สีและน้ำหนักมีความใกล้เคียงกัน จึงไม่สามารถทำให้เกิดระยะของรูปทรงได้ ส่วนลักษณะของรูปทรงโครงสร้างที่ถูกตัดทอนและนำมาใช้นั้น มีลักษณะเท่ากัน จึงไม่สามารถสร้างความน่าสนใจ ผสมกับรูปทรงของเส้นที่นำมามีทิศทางวนเวียนอยู่ภายในรูปมากเกินไป จึงทำให้ดูไม่มีทิศทางตามที่ต้องการ ในภาพร่างชุดนี้ยังไม่มี ความลงตัว จึงไม่มีชิ้นใดสามารถนำมาขยายเป็นงานจริงได้

ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

ชั้นที่ 4

ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่นำมาขยาย คือ ภาพร่างชิ้นที่ 1 เพราะมีความน่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่น ลักษณะขององค์ประกอบยังคงเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสอยู่เหมือนเดิม แต่เส้นโครงสร้างที่นำมา มีลักษณะของรูปทรงที่ถูกตัดทอนมากขึ้นนั้น มีทิศทางที่น่าสนใจ ซึ่งขนาดของเส้นและรูปทรงมีความน่าสนใจ ทำให้เกิดระยะและมิติ ส่วนรูปทรงภายนอกมีความลงตัวที่เกิดจากเส้นโครงสร้างที่ยื่นออกมา มีทิศทางวนเวียนอยู่ภายในภาพ

ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

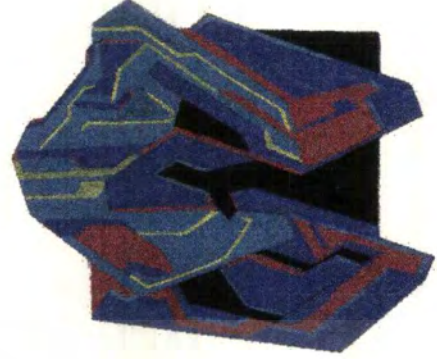
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างที่นำมาขยาย คือ ภาพร่างชิ้นที่ 4 มีลักษณะที่ต่างออกไปจากเดิม ด้วยองค์ประกอบที่มีลักษณะยาว ส่วนเส้นโครงสร้างที่นำมาใช้ มีน้ำหนักและทิศทางที่ชัดเจน ทำให้เกิดระยะและรูปทรงที่มีขนาดต่างกันไป ส่วนการกระจายรูปทรงภายในภาพ มีลักษณะของทิศทางที่กลมกลืน ทำให้รูปทรงรอบนอก เกิดการขยายตัวที่น่าสนใจ

ชุดที่ 1

ชุดที่ 2

ชุดที่ 3

ชุดที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างที่นำมาขยาย คือ ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดนี้ได้พัฒนาต่อจากชุดเดิมให้มีลักษณะยาวเหมือน landscape เพื่อสามารถสร้างรูปทรงของโครงสร้างให้มีลักษณะที่แปลกออกไปจากเดิม ซึ่งทำให้รูปทรงรอบนอก มีความลงตัวมากกว่าชิ้นอื่น แต่ไม่มีลักษณะของมิติที่อยู่ในความมืด จึงถูกนำมาแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อสร้างรายละเอียดที่ทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของแสงสี และความมีมิติของโครงสร้างที่ดูซับซ้อนและลึกเข้าไปในภาพ

ชั้นที่ 1

ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

ภาพร่างที่นำมาขยาย คือ ภาพร่างชิ้นที่ 3 ซึ่งภาพร่างชิ้นนี้ได้มีการใช้รูปทรงของโครงสร้างที่มีความละเอียดมากขึ้น ลักษณะของทิศทางในรูปทรงมีลักษณะไปในทางเดียวกัน ซึ่งรูปทรงเล็ก ๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นมา เป็นตัวที่ทำให้เกิดระยะของภาพการใช้สี มีลักษณะใช้สีที่แตกต่างกันออกไปตามรูปทรงแต่ละรูปทรง และมีการใช้เส้นสีมาเป็นตัวเชื่อมระยะต่าง ๆ ให้ภาพออกมาดูกลมกลืน รูปทรงที่ขยายตัวออกมานั้นทำให้เกิดเป็นรูปทรงภายนอกที่มีลักษณะของการเคลื่อนไหวและเกิดจังหวะที่น่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่น ๆ แต่ต้องเพิ่มเติมรูปทรงที่เป็นระยะกลาง ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดระยะของงานที่สมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 1

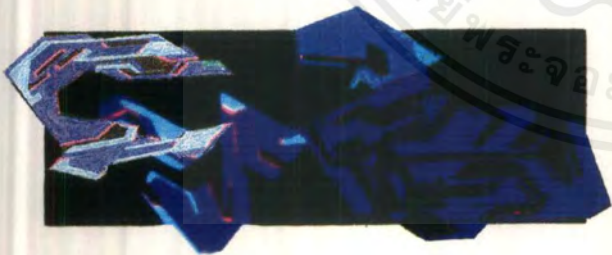
ชั้นที่ 2

ชั้นที่ 3

ชั้นที่ 4

ชั้นที่ 5

ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

- ขยายแบบโดยการสร้างเฟรมเป็นรูปทรงและขนาดตามที่ต้องการ
- ลงสีพื้นและใช้พู่กันลม (Airbrush) พ่นสร้างบรรยากาศและรูปทรงของโครงสร้างที่มีลักษณะไม่ชัดเจน
- เมื่อได้ลักษณะของบรรยากาศและรูปทรงตามที่ต้องการที่อยู่ในระยะหลังแล้ว ก็ใช้เทปขาวมาทากันเพื่อสร้างรูปทรงของโครงสร้างที่อยู่ในระยะหน้า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจน
- เมื่อได้รูปแบบตามที่ต้องการแล้ว จากนั้นจึงใช้พู่กันลม (Airbrush) เพื่อสร้างรูปทรงที่ละเอียดกว่าเดิม แล้วจึงตัดระยะและน้ำหนักของรูปทรง

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และพัฒนาการสร้างสรรค์

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของข้าพเจ้า จะเน้นที่ความสัมพันธ์ของการจัดวางรูปทรงภายในให้สัมพันธ์กับรูปทรงรอบนอกที่สร้างขึ้นมา โดยใช้การกระจายเส้นสีของตัวโครงสร้าง ซึ่งปรากฏเป็นทิศทางตามรูปทรงภายนอกในแต่ละด้านให้มีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้แล้ว ยังได้ให้ความสำคัญกับพื้นหลังที่มีเส้นสีที่เกิดขึ้นจากแสงและรูปทรงของโครงสร้างที่ไม่ชัดเจน กระจายเพื่อแสดงมิติและความเคลื่อนไหวอยู่ในระยะหลังสุด ซึ่งแทนค่าพื้นที่สีเหลี่ยมด้านหลังเป็นเมือง

ดังนั้นการจัดวางองค์ประกอบในงานศิลปะของข้าพเจ้า จึงเน้นหนักเรื่องรูปทรง (Form) ภายนอกและภายใน ซึ่งมีมิติที่ซับซ้อนและเคลื่อนไหว

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ จะแยกออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. เส้น (Line)

เส้นในงาน คือ เส้นโครงสร้างที่เกิดขึ้น ซึ่งมีลักษณะแบน เพื่อสร้างความรู้สึกของความแข็งและเรียบของโครงสร้างในลักษณะของมิติเดียว แต่ใช้น้ำหนักของสีมาทำให้เกิดความลึกในแต่ละระยะของชั้นโครงสร้าง และยังเป็นตัวเชื่อมรูป

ทรงของกลุ่มโครงสร้างต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะต่างกัน เข้าหากัน ซึ่งรูปทรงของเส้นที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของตัวโครงสร้างที่เกิดขึ้น อาจมีขนาดเล็กใหญ่ ไม่เท่ากัน

2. รูปทรง (Shape and Form)

รูปทรงในงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ รูปทรงภายนอก (ตัวเฟรม) และ รูปทรงภายใน (กลุ่มโครงสร้าง)

2.1 รูปทรงภายนอก

คือ ส่วนหนึ่งจากการประกอบกันของรูปทรงภายใน ที่เป็นโครงสร้างยื่นออกมานอกสี่เหลี่ยม ซึ่งในแต่ละด้านนั้นจะยื่นออกมาเล็กน้อยไม่เท่ากัน เพื่อต้องการแสดงความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงที่กำลังขยายตัวออก ทำให้รูปแบบโดยรวมเปลี่ยนไปจากเดิม

2.2 รูปทรงภายใน

คือ รูปทรงของเส้นโครงสร้างที่ก่อตัวกันเป็นกลุ่ม รูปทรงที่ได้เกิดจากการตัดทอนจากโครงสร้างปกติ ที่นำเส้นรอบนอกมาเพิ่มเติม ตัดทอน และดัดแปลงใหม่ จนได้รูปทรงของเส้นโครงสร้างที่ต่างออกไปจากเดิม และสามารถรวมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะได้ลักษณะของโครงสร้างที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป ทั้งขนาด รูปทรง และทิศทาง

3. สี (Color)

สีที่นำมาใช้ในงานมีลักษณะเป็นสีคกลมโทนในบรรยากาศโดยรวม ซึ่งมีพื้นหลัง (Background) เป็นสีดำ เพื่อสร้างความลึก ทำให้เกิดเป็นมิติของบรรยากาศ และใช้สีที่ดูสดใสผสมอยู่ในบางจุด ส่วนที่ตัวโครงสร้างจะใช้สีที่มีความชัดเจน เพื่อดึงดูดความน่าสนใจ เพื่อสร้างระยะของรูปทรง และความสำคัญขององค์ประกอบในภาพ ลักษณะของสีที่นำมาใช้มีลักษณะเบาและล่องลอย

4. พื้นผิว (Texture)

ตัวงานสร้างให้มีลักษณะแข็งและเรียบ เพื่อเป็นการแสดงถึงพื้นผิวของโครงสร้างในอนาคตของโลก

5. ที่ว่าง (Space)

ที่ว่างในตัวงาน มีลักษณะเป็นบรรยากาศของความมืด เพื่อบอกถึงสภาพแวดล้อมของเมือง ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดูลึกกลับ ซับซ้อน และแตกต่างออกไปจากที่เคยเห็น นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังพยายามสร้างมิติ ด้วยการใช้สี แทรกลงไปในช่องว่าง (Space) เพื่อให้เกิดความลึกมากกว่าเดิม

การพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์นี้ แบ่งออกได้เป็น 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

ผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานในช่วงแรกนั้นเกิดปัญหาขึ้นมากมาย ทั้งรูปแบบและเนื้อหาของงาน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกสับสนเป็นอย่างมาก จึงพยายามค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อจะได้นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในงาน เนื่องจากรูปทรงภายนอกยังไม่ลงตัว และรูปทรงของเส้นโครงสร้างที่นำมาใช้มีลักษณะเท่ากัน จึงทำให้ระยะของภาพที่เกิดขึ้นมีเพียงระยะเดียว คือ ระยะหน้า ส่วนรูปทรงของกลุ่มโครงสร้างที่เกิดขึ้น มีการกระจายมากเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 นี้ มีการจัดวางองค์ประกอบที่มีความลงตัวมากยิ่งขึ้น เทคนิคที่ใช้มีความปราณีตมากยิ่งขึ้น ส่วนในเรื่องของรูปทรงภายนอก มีลักษณะที่ต่างออกไปจากเดิม การใช้รูปทรงมีการตัดทอนและสร้างรูปทรงใหม่ขึ้น แต่มีปัญหาในเรื่องของระยะ เพราะรูปทรงมีความชัดเจนเหมือนกันหมด จึงทำให้มีแต่ระยะหน้าของงาน เมื่อวิเคราะห์ผลงานโดยรวมแล้ว ผลงานชิ้นนี้เหมือนกับว่ายังไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่ก็ได้นำปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไปปรับปรุงแก้ไขในงานชิ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

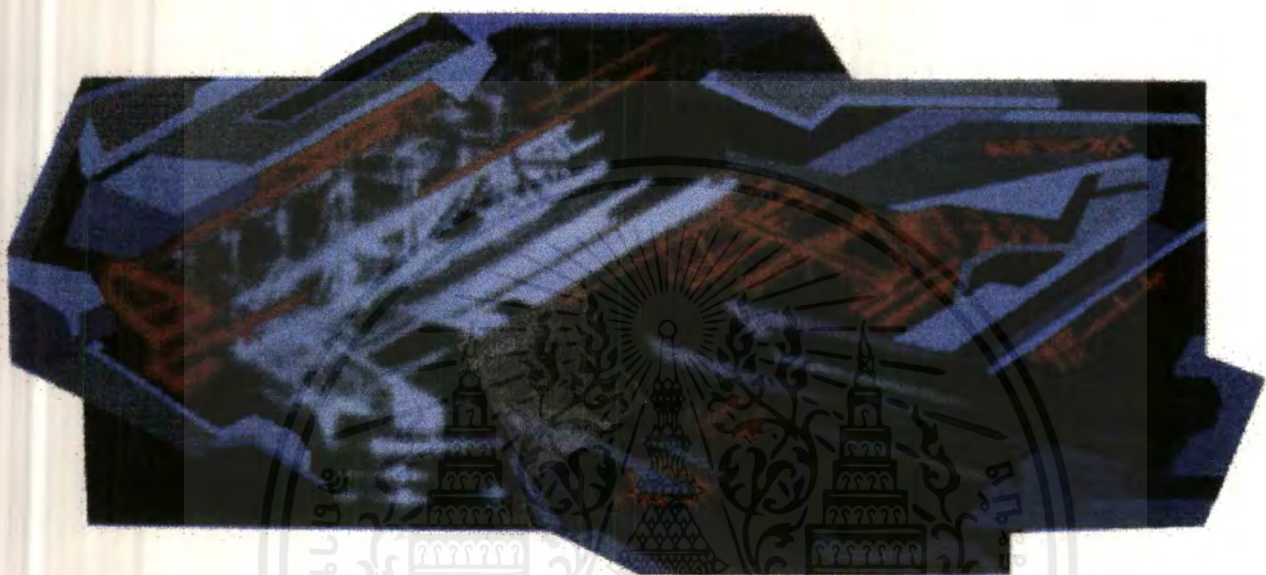
ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 มีความลงตัวมากขึ้น ในด้านองค์ประกอบภาพมีความต่อเนื่อง สามารถสร้างมิติที่ซับซ้อนให้เกิดขึ้นในภาพได้มากกว่าเดิม โดยการใช้ภูกันลม มาช่วยเสริมงาน ทำให้งานเกิดเป็นมิติ รูปทรงของโครงสร้างที่นำมาใช้นั้นลงตัวมากขึ้น ก่อให้เกิดระยะหน้า ระยะกลาง และระยะหลัง เพราะว่าชิ้นงานนี้ มีทั้งที่ชัดเจนและไม่ชัดเจน ส่วนรูปแบบของงานนั้นมีลักษณะเป็นแนวยาวที่มีมาจากมุมมองด้านภูมิประเทศ (Landscape) ที่มีลักษณะกว้าง จึงสามารถเก็บรูปทรงของโครงสร้างได้ชัดเจนมากขึ้น

อีกทั้งมีการผสมผสานรูปทรงที่นำมาใช้ คือ โครงสร้างจริงและโครงสร้างที่สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งโครงสร้างเหล่านี้สามารถเข้ากันได้ดี ในเรื่องของลักษณะบรรยากาศ สีที่นำมาใช้ต่างจากเดิม ทิศทางของรูปทรงมีความชัดเจนมากขึ้น แต่สีที่นำมาใช้ดูมืดเกินไป และไม่มีส่วนที่เป็นรายละเอียด

ผลงานชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4 ซึ่งเป็นชิ้นสุดท้ายนี้ มีลักษณะยาว คล้ายกับงานชิ้นที่ 3 แต่มีความชัดเจนในระยะมากขึ้น มีการใช้สีมากขึ้น และรูปทรงของโครงสร้างและทิศทางที่ลงตัว มีลักษณะของรายละเอียดมากขึ้น ในการใช้พู่กันลม (Airbrush) ทำให้ผลงานมีความปราณีต ละเอียด สีสันที่ใช้มีความชัดเจน อีกทั้งยังมีการตัดกันของสีในรูปทรง

ผลงานชิ้นนี้มีการแสดงจินตนาการที่มีต่อรูปทรงมากขึ้น และเป็นผลงานชิ้นสุดท้ายในการสร้างสรรค์ ดังนั้นผลงานที่ได้ออกมาจึงตรงกับแนวความคิดและแรงบันดาลใจของข้าพเจ้ามากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ในหัวข้อเรื่อง “ กรุงเทพฯ ๔ 3000 ” เป็นผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวที่ได้นำมาจากสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจและความประทับใจที่มีต่อเมืองหลวงและสภาพแวดล้อมภายใต้ความเจริญต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้เกิดจินตนาการไปถึงเรื่องราวในอนาคต ว่าสภาพแวดล้อมและรูปแบบของเมืองหลวงที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้จะต้องเปลี่ยนแปลงไป และยากยิ่งต่อการคาดเดา

จากเรื่องราวและแรงบันดาลใจที่กล่าวมา จึงเป็นจุดเริ่มต้นของแนวความคิด และได้รวบรวมมานำเสนอเป็นผลงานทางศิลปะ ด้วยเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ จนกระทั่งสามารถสะท้อนจินตนาการที่มีต่อเมืองหลวงในรูปแบบของงานจิตรกรรม ผลงานแต่ละชิ้นที่ได้สร้างสรรค์ออกมานั้นได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความสมบูรณ์ในด้านต่าง ๆ ตรงไปตามเป้าหมายและแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และแก้ไขงานในขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกิดปัญหาระหว่างการทำงานมากมาย ซึ่งผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ออกมา เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง และข้าพเจ้ายังสามารถนำขั้นตอนต่าง ๆ มาพัฒนา เพื่อสร้างสรรค์ในการทำงานศิลปะครั้งต่อไป

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล นาย บำเหน็จพงศ์ พหลวีรเลิศ
เกิด 1 ธันวาคม 2520 (กรุงเทพฯ)
ที่อยู่ 73 หรือ 53/6 ซ. สีม่วงอนุสรณ์
 ถ. สุทธิสาร ห้วยขวาง ดินแดง
 กรุงเทพฯ 10310 โทร. 276-7847

การศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียน ราชวินิต มัธยม
 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2539 - ร่วมแสดงผลงาน " Installation "
 ในงานลาดกระบังนิทรรศ ครั้งที่ 4
- 2540 - ร่วมแสดงผลงาน " Smallprint "
 ครั้งที่ 1 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2541 - ร่วมแสดงผลงาน " The New Expression In Thai
 Contemporary : Originality And Creativity "
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 44
 - ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 14